

Lněnička Řehák a spol.

Advokátní kancelář - Law firm - Rechtsanwaltskanzlei

Tel: +420 257 311 210

Újezd 409/19, 118 00 Praha 1 - Malá Strana, Czech Republic

Fax: +420 257 317 238

Ústavnímu soudu
České republiky
Joštova 8, 660 83 Brno

Stěžovatel: **Mgr. Ondřej Lněnička**
občan České republiky a kandidát do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za Občanskou demokratickou stranu
dat. nar. 10.05.1973
bytem: Rýmařovská 474, Praha 9 – Letňany, PSČ: 199 00

Právně zastoupen: **Mgr. Petrem Řehákem**, advokátem č. ev. ČAK 10023
sídlem: Újezd 19, 118 00 Praha 1 – Malá Strana

Účastník řízení: **Ústavní soud**
Joštova 8, 660 83 Brno

Vedlejší účastníci: **Ing. Miloš Melčák CSc.**
Poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
dat. nar. 04.19.1939
bytem: Obeciny IX/3617, 76001 Zlín

Prof. Ing. Václav Klaus CSc.
Prezident České republiky
dat. nar. 19.06.1941
doručovací adresa: Pražský hrad, 119 08 Praha 1

Parlament České republiky
Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky
Sněmovní 4, 118 26 Praha 1 – Malá Strana

Senát Parlamentu České republiky
Valdštejnské náměstí 17/4, 118 01 Praha 1

ÚSTAVNÍ STÍŽNOST

dle ust. § 72 odst. 1), písm. a), zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu

s návrhem:

na odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí dle ust. § 79 odst. 2)
zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu

ŠESTKRÁT

Přílohy:

- plná moc advokáta
- dle textu

I.

Podáním ze dne 26.08.2009, které téhož dne došlo účastníku řízení, Ústavnímu soudu, se domáhá, v tomto řízení vedlejší účastník, Ing. Miloš Melčák CSc.:

- zrušení rozhodnutí Prezidenta České republiky ze 01.07.2009 o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které bylo uveřejněno dne 09.07.2009 ve Sbírce zákonů v částce 62 pod č. 207/2009 Sb., a
- zrušení ústavního zákona č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny.

(dále jen „stížnost Ing. Miloše Melčáka CSc.“)

K důkazu: stížností Ing. Miloše Melčáka CSc., která je známa Ústavnímu soudu z jeho vlastní činnosti a není třeba jí dokazovat

II.

Dne 01.09.2009 vydal Ústavní soud pod sp. zn. Pl. ÚS 24/09 usnesení, kterým bez návrhu vedlejšího účastníka, Ing. Miloše Melčáka CSc., rozhodl takto:

Vykonatelnost rozhodnutí prezidenta republiky č. 207/2009 Sb., o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, kontrასignovaného předsedou vlády, se odkládá.

(dále jen „napadené rozhodnutí“)

K důkazu: spisem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/09 a z něj pak napadeným rozhodnutím, která je známa Ústavnímu soudu z jeho vlastní činnosti a není třeba jej dokazovat

III.

Stěžovatel je fyzickou osobou, občanem České republiky.

Ve smyslu ust. čl. 2, odst. 1) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky je stěžovatel příslušníkem lidu, který je zdrojem veškeré státní moci. Státní moci, která je lidem vykonávána prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní.

Stěžovatel je současně i kandidátem Občanské demokratické strany do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

K důkazu: výsledkem stěžovatele

občanským průkazem a cestovním pasem stěžovatele

spisem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/09 a z něj pak napadeným rozhodnutím, která je známa Ústavnímu soudu z jeho vlastní činnosti a není třeba jej dokazovat

seznamem kandidátů zvolených Regionálním sněmem ODS Praha

IV.

Stěžovatel s odvoláním na ust. § 72 odst. 1), písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „Zákon o Ústavním soudu“) ve spojení s ust. čl. 87 odst. 1), písm. d) Ústavy tvrdí, že napadeným rozhodnutím došlo k zásahu do stěžovatelových ústavně zaručených základních práv a svobod.

Nemaje na straně stěžovatele postavení účastníka v řízení o stížnosti Ing. Miloše Melčáka CSc., je nutné pohlížet na napadené rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli jako na tzv. jiný zásah orgánu veřejné moci.

Ústavní soud je zcela nepochybně orgánem moci veřejné – státní, jmenovitě pak orgánem moci soudní, který stojí mimo obecné soudnictví, jak jsou tyto instituty definovány Ústavou. Výslovně je ust. Čl. 83 Ústavy stanoveno, že Ústavní soud je soudním orgánem ochrany ústavnosti, tzn. základních hodnot (úctě k právům a svobodám člověka a občana), na kterých je Česká republika jakožto svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založena, a to vše s odvoláním na čl. 1 odst. 1) Ústavy.

V.

V první řadě je napadené rozhodnutí v rozporu s:

- ust. čl. 2 odst. 2) Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), který říká:

„Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.“

- ust. čl. 2 odst. 3) Ústavy, který říká:

„Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.“

Ve vztahu k moci soudní, in concreto k Ústavnímu soudu, rozvádí právě citovaná ustanovení dále ust. čl. 36 odst. 1) Listiny ve spojení s ust. čl. 83 a násl. Ústavy a Zákonem o ústavním soudu.

Právě předestřené normy určují především též procesní postup Ústavního soudu v řízení o ústavní stížnosti fyzické osoby, a to i tím, že v ust. § 79 odst. 2) Zákona o ústavním soudu je stanoveno, že:

„Ústavní soud může na návrh stěžovatele odložit vykonatelnost napadeného rozhodnutí, jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem a jestliže by výkon rozhodnutí nebo uskutečnění oprávnění, přiznaného rozhodnutím třetí osobě, znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká při odložení vykonatelnosti může vzniknout jiným osobám.“

Stížnost Ing. Miloše Melčáka CSc. nikde neobsahuje návrh na odložení vykonatelnosti rozhodnutí Prezidenta České republiky ze 01.07.2009 o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které bylo uveřejněno dne 09.07.2009 ve Sbírce zákonů v částce 62 pod č. 207/2009 Sb.

Z právě uvedených skutečností vyplývá, že napadeným rozhodnutím rozhodl Ústavní soud nad rámec návrhu Ing. Miloše Melčáka CSc., neboť ten žádné odložení vykonatelnosti nepožadoval. Vycházejí z toho, že řízení před Ústavním soudem je bezezbytku ovládáno zásadou dispoziční, rozhodl Ústavní soud ultra petitem. Tímto svým úkonem se Ústavní soud zprotivil ust. čl. 2 odst. 2) Listiny, jakož i čl. ust. čl. 2 odst. 3) Ústavy, a začal vykonávat svou (své)moc, ačkoli nešlo o případ, který by byl zákonem předpokládán pro takovéto (jeho) konání. Došlo tím k naprosto neospravedlnitelnému pochybení, neboť ten (Ústavní soud), který sám měl chránit ústavnost, ji porušil.

Bylo a je pouze věcí Ing. Miloše Melčáka CSc., aby ve své stížnosti, popř. ve zvláštním (samostatném) úkonu (podání) učiněném po zahájení řízení o stížnosti Ing. Miloše Melčáka CSc., navrhl Ústavnímu soudu odložení vykonatelnosti rozhodnutí, proti němuž brojí. To se však nestalo. Dodává se, že návrh na odložení vykonatelnosti podle ust. § 79 odst. 2) Zákona o ústavním soudu je samostatným procesním úkonem, odlišným od stížnosti samé, a to i tehdy pokud by byl obsažen na téže listině jako stížnost sama; současně však platí, že bez stížnosti nemůže být návrhu na odložení vykonatelnosti, ale naopak může být jen stížnost bez návrhu na odložení vykonatelnosti (to je právě, takřka modelový, případ stížnosti Ing. Miloše Melčáka CSc.).

Ústavní soud se tak stal aktivistickým a jednal jak proti stěžovateli (*a jeho základním právům a svobodám*), tak i proti všem ostatním příslušníkům lidu České republiky (*a jejich základním právům a svobodám*), od něž se odvíjí jeho moc (rozum. pravomoc a působnost), čímž porušil zákaz daný mu ust. čl. 2 odst. 2) Listiny, jakož i čl. ust. čl. 2 odst. 3) Ústavy, konat (*rozhodovat – uplatňovat státní moc*) pouze tam, kde má, tzn. tam, kde jsou pro to splněny zákonné předpoklady. Dle stěžovatele jde o exces (Ústavního soudu), který:

- destabilizuje ústavní pořádek České republiky,
- popírá, že by Česká republika byla právním státem, kde je zachována úcta k právům a svobodám člověka a občana.

Na dodržování ústavnosti a na tom, aby Česká republika byla právním státem, je nezbytně nutné trvat i vůči Ústavnímu soudu, neboť opačný přístup by popíral další smysl její (České republiky) i jeho (Ústavního soudu) existence.

Dlužno dodat, že napadeným rozhodnutím Ústavní soud popřel i princip dělby moci, na úkor všech ostatních příslušníků lidu České republiky a ve prospěch Ing. Miloše Melčáka CSs., která je členěna na:

- a) zákonodárnou (rozum. též ústavodárnou),
- b) výkonnou a
- c) soudní,

což je dáno ust. čl. 2 odst. 1) Ústavy.

Stanovil-li totiž ústavodárce, tj. Parlament České republiky, že součástí ústavního pořádku je i ústavní zákon č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období

Poslanecké sněmovny, který je stížností Ing. Miloše Melčáka CSc. napadán, pak Ústavnímu soudu nemělo zbýt nic jiného, než se i daným ústavním zákonem řídit.

Ve vztahu k ostatním, ústavním, zákonům, pak měl Ústavní soud vyjít z obecné zásady právní, že *lex posterior derogat priori*, jakož i ze zásady speciality, z nichž plyne, že napadeným (*stížností Ing. Miloše Melčáka CSc.*) ústavním zákonem došlo ke změně ústavního pořádku České republiky ve vztahu k pátému volebnímu období Poslanecké sněmovny v tom smyslu, že toto bylo z obecné čtyřleté doby trvání zkráceno na dobu, která skončí v roce 2009 dnem voleb do Poslanecké sněmovny, které se budou konat do 15. října 2009. Právě na tomto místě se sluší poznamenat, že Ústavní soud není nadán pravomocí přezkoumávat ústavní zákony, což dle stěžovatele vyplývá z ust. čl. 87 odst. 1), písm. a) Ústavy.

Ústavní soud nemůže nahrazovat činnost ústavodárce – Parlamentu České republiky, což se však napadeným rozhodnutím stalo, a vymezovat (rozšiřovat si) své pravomoci a působnost, neboť je vázán ústavním pořádkem (rámcem), který mu dává toliko Parlament České republiky. Jelikož tak učinil došlo tím ve vztahu ke stěžovateli k popření základního principu České republiky, tzn. dělby moci, na něž má stěžovatel ústavně zaručené právo.

K důkazu: spisem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/09 a z něj pak napadeným rozhodnutím a stížností Ing. Miloše Melčáka CSc.

VI.

Je nepřehlédnutelné, že napadené rozhodnutí zcela postrádá řádné odůvodnění, které by bylo lze, více než důvodně, očekávat od Ústavního soudu, kde by se Ústavní soud vypořádal s dalšími předpoklady pro odložení vykonatelnosti, a to:

- a) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem,
- b) existenci nepoměrně větší újmy na straně Ing. Miloše Melčáka CSc., než jaká by (*i jen*) mohla vzniknout na straně jiných osob.

Ani s jedním z právě uvedených hledisek se Ústavní soud nevypořádal a to činí napadené rozhodnutí neobhajitelným, nesrozumitelným a jen těžko ospravedlnitelným.

K důkazu: spisem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/09 a z něj pak napadeným rozhodnutím

VII.

Ve vztahu ke stěžovateli, ale nejenom k němu, došlo i k porušení politických práv, a to práv daných ust. čl. 21 Listiny, a to jak aktivního, tak i pasivního práva volebního.

Ústavním zákonem č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny ve spojení s rozhodnutím Prezidenta České republiky ze 01.07.2009 o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které bylo

uveřejněno dne 09.07.2009 ve Sbírce zákonů v částce 62 pod č. 207/2009 Sb. bylo stěžovateli dáno (zaručeno), že ve dnech 09. a 10.10.2009 bude, najisto, moci volit i být volen do Poslanecké sněmovny České republiky.

Toto je stěžovateli, ale i všem ostatním příslušníkům lidu České republiky – rozlišujíc při tom, zda jsou tito nositeli jen aktivního práva volebního a/nebo též pasivního, nyní odepřeno, a to toliko v důsledku napadeného rozhodnutí.

Současně napadeným rozhodnutím narušil Ústavní soud vůči stěžovateli i práva daná ust. čl. 22 Listiny, kde je definována svobodná soutěž politických sil, tj. politických stran a hnutí, v demokratické společnosti, již se stěžovatel účastní coby kandidát (člen) Občanské demokratické strany.

Napadeným rozhodnutím zasáhl Ústavní soud nepřípadně i do probíhající volební kampaně a stal se „přímým“ účastníkem soutěže politických sil, na což však z povahy věci nemá a ani mít nemůže právo. Měl by být, a snad i je, apolitický, nezávislý a nestranný.

Vycházejí z ust. § 79 odst. 2) Zákona o Ústavním soudu ve spojení s tím, co se podává v čl. VI. písm. a) této stížnosti, je očividné, že veřejný zájem (*konání voleb v termínu daném Ústavním zákonem č. 195/2009 Sb., o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny a rozhodnutím Prezidenta České republiky ze 01.07.2009 o vyhlášení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které bylo uveřejněno dne 09.07.2009 ve Sbírce zákonů v částce 62 pod č. 207/2009 Sb.*) byl, v doslova, příkrém rozporu s, ani nenavrhovaným, odložením vykonatelnosti, jež stanoví napadené rozhodnutí.

Již nyní se zdá být takřka jisté, že pokud se volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky neuskuteční ve dnech 09. a 10.10.2009, popř. v termínu do 15.10.2009, jak je stanoveno ústavním zákonem, což platí především v případě, že posléze Ústavní soud zcela nevyhoví stížnosti Ing. Miloše Melčáka CSc. bude tím zpochybněn výsledek voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro nadcházející (šesté) volební období, což destabilizuje celou Českou republiku, a to bez ohledu na skutečnost, kdy se (později) volby uskuteční..., ledaže by snad mezi Ústavním soudem a Parlamentem České republiky došlo k „dohodnutému“ řešení, což je v poměrech dělby moci v demokratické společnosti až mrazivě děsivé východisko.

Budiž zdůrazněno, že volby jsou vyústěním soutěže politických stran a hnutí a nikoli soutěže jednotlivců (*fyzických osob jako je Ing. Miloš Melčák CSc.*), což jen podtrhuje jaký je zde zájem, a že je to zájem veřejný.

VIII.

Stěžovatel má za to, že v České republice není toho času jiného orgánu, než právě Ústavního soudu, který by mohl neblahý stav nastolený napadeným rozhodnutím řešit. V této souvislosti odkazuje stěžovatel na ust. čl. 36 odst. 1) Listiny, kde má zaručeno právo na soudní ochranu, a to v daném případě ze strany Ústavního soudu.

Stěžovatel je toho názoru, že na straně Ústavního soudu je nutné najít sebereflexi, tzn. napadené rozhodnutí zrušit. Toto se doplňuje tím, že tak jako je stěžovatel přesvědčen o tom, že ústavnost ústavních zákonů může Ústavní soud posuzovat jen stěží, tak naopak není ust. čl. 87 Ústavy vyloučeno, aby Ústavní soud posoudil, zda jeho vlastním rozhodnutím nedochází k porušování ústavních práv a svobod, což platí především tam, kde Ústavní soud učiní exces ze své pravomoci a působnosti a navíc je-li napadené rozhodnutí, rozhodnutím „procesním“, byť s dalekosáhlými hmotněprávními důsledky. Lze považovat za krajně nevhodné, když Ústavní soud, jistě si vědom, významu svého rozhodnutí, věc předběžně (*a v zásadě i natrvalo*) vyřídí procesním, nikým nepožadovaným, úkonem, namísto toho, aby vydal rozhodnutí meritorní, jak by (*po něm*) bylo lze spravedlivě a důvodně požadovat.

IX.

Stěžovatel navrhuje Ústavnímu soudu, aby odložil vykonatelnost napadeného rozhodnutí, neboť:

- a) to není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, ba právě naopak je zde velmi významný veřejný zájem na tom, aby urychleně došlo k ukončení volební kampaně, završené konáním voleb do Poslanecké sněmovny, z níž vzejde mimo jiné nová vláda, a která (*sněmovna*) bude moci schválit rozpočet České republiky a i ve vazbě na něj se potýkat s důsledky celosvětové finanční krize,
- b) „újma“, která by mohla vzniknout Ing. Milošovi Melčákovi CSc. na politických právech, jež mají být, dle jeho tvrzení obsaženými ve stížnosti Ing. Miloše Melčáka CSc., dotčena, je takřka zanedbatelná proti destabilizaci celého ústavního pořádku České republiky, jinými slovy hrozící anarchií a chaosem.

K důkazu: spisem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/09 a z něj pak napadeným rozhodnutím a stížností Ing. Miloše Melčáka CSc.

X.

Stěžovatel drží se ust. čl. 1 Listiny, ze kterého vyplývá, že by měl mít stejně práv jako Ing. Miloš Melčák CSc. žádá, aby v dané věci bylo jednáno bezodkladně, tzn. rozhodnuto (*alespoň o odkladu vykonatelnosti*) do 6 (šesti) dnů poté, co tato stížnost (*obsahující návrh na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí*) dojde Ústavnímu soudu. Současně stěžovatel doufá, že z dále požadovaných rozhodnutí a doby jejich vydání Ústavním soudem sezná, že není rozdíl (*v rozsahu a obsahu*) práv a svobod jeho a Ing. Miloše Melčáka CSc., neboť oběma to zaručuje ústavní pořádek České republiky, platí-li ještě.

XI.

S ohledem na vše shora uvedené navrhuje stěžovatel, aby Ústavní soud:

nejprve rozhodl o odložení vykonatelnosti takto:

U S N E S E N Í M

Vykonatelnost usnesení pléna Ústavního soudu vydaného dne 01.09.2009 pod sp .zn. Pl. ÚS 24/09, se odkládá.

následně rozhodl ve věci samé takto:

N Á L E Z E M

Usnesení pléna Ústavního soudu vydané dne 01.09.2009 pod sp .zn. Pl. ÚS 24/09, se zrušuje.

Mgr. Ondřej Lněnička, stěžovatel
zastoupený Mgr. Petrem Řehákem, advokátem v plné moci

Stížnost je současně dávána na vědomí vedlejším účastníkům:

- Ing. Miloš Melčák, CSc.
- Prof. Ing. Václav Klaus, CSc.
- Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
- Senát Parlamentu ČR